

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการแก้ปัญหาความเครียดของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร แผน ข (ภาคพิเศษ) ปีการศึกษา 2542 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท ที่กำลังศึกษาหลักสูตรแผน ข (ภาคพิเศษ) ปีการศึกษา 2542 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งประกอบไปด้วย นักศึกษา 3 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาอาชีวศึกษา จำนวน 29 คน สาขาวิชาประถมศึกษา จำนวน 14 คน และสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว จำนวน 31 คน รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 74 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้นำแบบประเมินและวิเคราะห์ความเครียดด้วยตนเองของประชาชน จากรายงานการวิจัยของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข โดยนำมาปรับให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ พฤติกรรมการแก้ปัญหาความเครียดของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรแผน ข (ภาคพิเศษ) ปีการศึกษา 2542

รายละเอียดของเครื่องมือมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชา สถานภาพ และรายได้/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความเครียด

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับอาการที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ระดับอาการที่เกิดขึ้นบางครั้ง และระดับอาการที่ไม่เคยเกิดขึ้นหรือน้อยมาก จำนวน 30 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน ผู้ศึกษาได้กำหนดช่วงคะแนนของแบบสอบถามระดับความเครียด 3 ระดับ

3	หมายถึง	มีอาการ หรือ ความรู้สึกเหล่านี้บ่อย ๆ
2	หมายถึง	มีอาการ หรือ ความรู้สึกเหล่านี้เคยบางครั้ง
1	หมายถึง	ไม่เคยมีอาการ ความรู้สึกเหล่านี้ หรือ น้อยมาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการแก้ปัญหาที่เกิดจากความเครียด

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) แบ่ง 3 ระดับ ดังนี้ ระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย ๆ ระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นครั้งคราว ระดับพฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติเลยหรือน้อยมาก จำนวน 30 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน ผู้ศึกษาได้กำหนดช่วงคะแนนของระดับพฤติกรรม ดังนี้

3	หมายถึง	มีพฤติกรรม หรือ กระทำกิจกรรมเหล่านี้บ่อย ๆ
2	หมายถึง	มีพฤติกรรม หรือ กระทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นครั้งคราว
1	หมายถึง	มีพฤติกรรม กระทำกิจกรรมเหล่านี้น้อยมาก หรือ ไม่เคยเลย

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงและสร้างเพิ่มเติม เสนอต่อประธานที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนพิจารณาความเหมาะสมทั่วไป
3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ กับนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว รหัส 41 Twilight คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 35 คนเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ระดับความเครียด และตอนที่ 3 พฤติกรรมการแก้ปัญหา การเผชิญปัญหาที่เกิดจากความเครียด ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92 และ 0.85 ตามลำดับ
4. จัดพิมพ์แบบสอบถามแล้วนำไปเก็บข้อมูลจากประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือจากประธานกรรมการที่ปรึกษาการคั่นคว่ำแบบอิสระ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขอความร่วมมือและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาโทที่เป็นประชากร

2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากประชากร โดยผู้ศึกษาดำเนินการแจกแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความเครียด สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย ผู้ศึกษากำหนดค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถาม ที่ได้นำแบบประเมินและวิเคราะห์ความเครียดด้วยตนเองของประชาชนจากรายงานการวิจัยกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข มาปรับข้อคำถามให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาความเครียดของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรแผน ข (ภาคพิเศษ)

ปีการศึกษา 2542 ดังนี้ คือ

1.00 – 1.50 หมายถึง ความเครียดอยู่ระดับต่ำ

1.51 – 2.50 หมายถึง ความเครียดอยู่ระดับปานกลาง

2.51 – 3.00 หมายถึง ความเครียดอยู่ระดับสูง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาที่เกิดจากความเครียด สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย ของพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาความเครียด

1.00 – 1.50 หมายถึง พฤติกรรมการแก้ปัญหายอยู่ในระดับต่ำ

1.51 – 2.50 หมายถึง พฤติกรรมการแก้ปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง

2.51 – 3.00 หมายถึง พฤติกรรมการแก้ปัญหายอยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่และร้อยละ